

contractes de les administracions públiques, i a la resta de normativa aplicable en matèria de contractació.

4. L'actuació econòmica del Consell s'ha de sotmetre a la fiscalització i al control pressupostari, els quals corresponen a la Intervenció General de la Generalitat.

Article 19

Règim de selecció i contractació de personal

El personal del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya hi és vinculat per una relació subjecta al dret laboral. La selecció del personal del Consell, llevat dels càrrecs directius, s'ha de fer mitjançant una convocatòria pública i d'acord amb els sistemes basats en els principis de mèrit i capacitat. Els funcionaris i funcionàries públics que passen a prestar llurs serveis al Consell queden en la situació d'excedència voluntària per incompatibilitats.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

Les funcions i els mitjans materials, personals i pressupostaris que, en el moment de la promulgació d'aquesta Llei, corresponen al Consell de Treball, al Consell Català de Formació Ocupacional i Col·locació i al Consell Català de Seguretat i Salut Laboral s'adscriuen al Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera

El Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya s'ha de constituir en un termini màxim de quatre mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei. Mentre no es constitueixin totes les àrees de treball, continuen funcionant els òrgans de participació institucional Consell de Treball de Catalunya, Consell Català de Seguretat i Salut Laboral i Consell Català de Formació Ocupacional i Col·locació, els quals han d'ésser extingits en el moment que es constitueixin aquestes àrees de treball.

Segona

Mentre no es faci el desenvolupament reglamentari d'aquesta Llei, el Govern ha de trametre al Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya els avantprojectes i els projectes a què es refereix l'article 2.1.a.primer i segon.

DISPOSICIÓ FINAL

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i els autoritats als quals pertorqui la facin complir.

Palau de la Generalitat, 16 de maig de 1997

JORDI PUJOL

President de la Generalitat de Catalunya

IGNASI FARRERES I BOCHACA
Conseller de Treball

(97.135.001)

LLEI

4/1997, de 20 de maig, de protecció civil de Catalunya.

EL PRESIDENT

DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent

LLEI

Preàmbul

I

La protecció civil definida pel Tribunal Constitucional com un conjunt d'accions dirigides a evitar, reduir o corregir els danys causats a persones i béns per tota classe de mitjans d'agressió i pels elements naturals o extraordinaris en temps de pau quan l'amplitud i la gravetat de llurs efectes els fa assolir el caràcter de calamitat pública és una matèria que no figura com a títol competencial ni en la Constitució espanyola ni en l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

L'única eferència amb incidència en aquesta matèria és la recollida per l'article 30.4 de la Constitució, quan estableix que mitjançant una llei podran regular-se els deures dels ciutadans en els casos de risc greu, de catàstrofe o de calamitat pública.

El Tribunal Constitucional ha resolt el buit competencial integrant la protecció civil com una vessant de la seguretat pública, matèria sobre la qual es donen competències concurrents entre les diverses administracions públiques.

Respecte a això cal assenyalar que la Generalitat té competències en matèria de seguretat pública i, per tant, en la vessant de protecció civil. Aquesta competència de seguretat pública, l'exerceix per mitjà de la Policia de la Generalitat, creada en el marc del que disposa l'article 13.1 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya i la Llei orgànica 2/1986, del 13 de març, de forces i cossos de seguretat.

Segons l'Estatut, correspon a la Policia de la Generalitat la protecció de les persones i dels béns i el manteniment de l'ordre públic, funcions que li són reconegudes per l'article 1 de la damunt dita Llei orgànica i per l'article 3 de la Llei 10/1994, de l'11 de juliol, de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra. Aquestes competències estan estretament relacionades amb la protecció civil, atès que aquesta matèria té com a finalitat principal, entre d'altres, la protecció de persones i béns en el supòsit de calamitat pública.

Les competències de la Generalitat en matèria de protecció civil també es fonamenten en l'article 13.2.b i 3 de l'Estatut, en tant que atribueixen a la Generalitat competències per a la vigilància i la protecció dels edificis i les instal·lacions de la Generalitat i la coordinació de les policies locals.

A banda d'aquests títols competencials que habiliten la Generalitat en matèria de protec-

ció civil, hi ha altres títols competencials atorgats per l'Estatut amb incidència en la matèria de protecció civil, com són els de sanitat, de serveis socials, de carreteres, d'indústria i de medi ambient, entre d'altres.

Ateses les competències esmentades de la Generalitat en matèria de protecció civil, es considera que cal regular-les per llei, amb caràcter de llei general en aquesta matèria, la qual ha de comprendre, en conseqüència, l'àmbit sencer de la protecció civil en el territori de Catalunya, llevat de les situacions d'emergència declarades de «interès nacional», segons la terminologia que utilitza la Llei de l'Estat 2/1985, del 21 de gener, sobre protecció civil, la competència sobre les quals correspon a l'Estat.

Aquesta Llei és respectuosa, d'aquesta manera, amb la doctrina del Tribunal Constitucional relativa a la delimitació de competències entre l'Estat i les comunitats autònomes, segons les sentències 123/1984, del 18 de desembre, i 133/1990, del 19 de juliol. L'acomodament a les regles constitucionals i estatutàries de distribució de competències és encara reforçat en la mesura que aquesta Llei salva expressament la competència que el Tribunal Constitucional reconeix a l'Estat en matèria de protecció civil, en excloure explícitament de l'àmbit d'aplicació de la Llei les emergències declarades «de interès nacional», segons la legislació de l'Estat.

D'altra banda, també es produeix una certa concurrència de competències en matèria de protecció civil entre la Generalitat i les entitats locals, almenys en la fase de prevenció, en la qual el paper de les entitats locals és molt més evident. Per això és molt important que les diverses administracions públiques se sentin directament implicades en la qüestió i contribueixin a establir la coordinació necessària entre totes elles.

II

Aquesta Llei regula els diversos instruments de planificació de la protecció civil de tal manera que, per llur tipologia, per llur contingut i per llur estructura, i també pels mecanismes i els procediments bàsics d'elaboració, d'aprovació i d'homologació, garanteix la compatibilitat i la integrabilitat dels plans que elaborin les diverses administracions catalanes Generalitat i entitats locals en relació amb els plans d'àmbit de l'Estat, i es possibilita la necessària coordinació entre aquells i aquests.

Així, doncs, es crea una estructura de protecció civil que es configura com un sistema integrat, tant en la seva dimensió interna o estrictament catalana Generalitat, entitats locals i particulars com també en l'externa, en permetre'n la integració en el sistema estatal de protecció civil.

La Llei de protecció civil de Catalunya, en la mesura que respon a la concepció d'una llei general en aquesta matèria, estableix les normes de capçalera dels diversos aspectes, objectes i sectors implicats en la protecció civil. En aquest sentit, la Llei fa el disseny bàsic de l'estructura global de la protecció civil a Catalunya, però amb la flexibilitat necessària que proporcionen les oportunes remissions als reglaments que han de desenvolupar i completar la regulació establerta.

III

El capítol I d'aquesta Llei comprèn les disposicions generals en matèria de protecció civil i, amb aquesta finalitat, defineix l'objecte i l'àmbit d'aplicació de la Llei, els principis generals de la protecció civil i les finalitats bàsiques de l'acció pública en aquesta matèria.

L'objecte de la Llei és regular la protecció civil a Catalunya, que comprèn les accions destinades a protegir les persones, els béns i el medi ambient davant situacions de greu risc col·lectiu, catàstrofes i calamitats públiques. Aquesta Llei és aplicable a tot el territori de Catalunya i per a totes les situacions d'emergència, sens perjudici del que estableix la legislació de l'Estat per a les emergències declarades «de interès nacional», segons aquesta mateixa legislació.

Així mateix, s'exclou d'aquesta Llei la regulació pel que fa al medi ambient que no es refereixi a situacions d'emergència.

IV

El capítol II d'aquesta Llei regula els drets i els deures dels ciutadans i ciutadanes pel que fa a les tasques de protecció civil. Quant a la regulació dels deures d'aquests en situacions d'emergència, la Llei és totalment respectuosa amb les reserves de llei que exigeix la Constitució. En aquest sentit, aquesta Llei regula les diverses possibilitats d'intervenció, les obligacions i les prestacions que poden resultar útils d'exigir als ciutadans i ciutadanes per a combatre les situacions d'emergència, i, amb l'objecte d'ésser respectuosa amb els drets constitucionals d'aquests, introdueix les garanties i les cauteles pertinents.

V

El capítol III d'aquesta Llei estableix les actuacions bàsiques de protecció civil i, així, regula, en diverses seccions, les de previsió, les de prevenció, les de planificació, les d'intervenció, les de rehabilitació i les d'informació i formació.

Té una especial significació la regulació dels instruments de planificació, establerts en la secció tercera d'aquest capítol, que es converteixen en l'eina principal de l'acció pública en matèria de protecció civil. En aquest sentit, s'estableix una acurada tipologia de plans, amb la finalitat de cobrir les diverses situacions de risc que presenta la realitat i oferir un marc territorial i orgànic adequat per a afrontar-les. Els diversos plans s'integren en cascada i també horitzontalment, segons els casos, en una estructura unitària d'intervenció pública, objectiu que s'assoleix mitjançant la regulació del contingut i l'estructura, dels requeriments bàsics i mínims i del procediment per a elaborar, aprovar i homologar cada pla, de l'establiment d'un mecanisme d'assignació de recursos aliens, de la previsió de la creació d'una xarxa d'alarmes i comunicacions i de la concessió de facultats inspectores a les autoritats de protecció civil.

L'aplicació de les mesures d'intervenció, establertes en la secció quarta d'aquest capítol, connecta amb la declaració formal de l'activació del pla corresponent de protecció civil, com a element de garantia i seguretat. Així mateix, la superació de la situació d'emergència requereix igualment la declaració formal de desacti-

vació del pla aplicat. D'altra banda, es preveu igualment la possibilitat d'activació de plans superiors si l'evolució de l'emergència ho requereix.

La recuperació de la normalitat, regulada també en la secció cinquena d'aquest capítol, es preveu que es faci de manera eficaç, ràpida, eficient i ordenada. Amb aquest propòsit, i com a element innovador, aquesta Llei inclou la previsió d'elaboració d'un pla de recuperació que ordeni els esforços en una direcció unitària i que pugui servir, igualment, com a orientació per a l'activitat dels particulars. També possibilita la creació d'una comissió de recuperació, amb representants de totes les administracions implicades i amb la finalitat de coordinar els ajuts que estableix el pla.

VI

El capítol IV d'aquesta Llei estableix, entre d'altres, l'estructura organitzativa de la protecció civil, la qual és integrada per tres pilars: les administracions públiques, els serveis d'autoprotecció i les associacions del voluntariat.

La secció primera d'aquest capítol, dedicada a les disposicions generals, a més d'establir els tres pilars esmentats, assenyalava amb la màxima claredat les autoritats de protecció civil. Aquesta condició s'atribueix exclusivament al conseller o consellera de Governació i als alcaldes o les alcaldes, sens perjudici de la possible intervenció del president o presidenta de la Generalitat en el cas de delegació en emergències declarades «de interès nacional», segons la legislació de l'Estat, i de la possible intervenció del conseller o consellera de Governació en el cas d'activació d'un pla superior respecte als alcaldes o les alcaldes.

Les seccions segona i tercera d'aquest capítol, relatives a l'Administració de la Generalitat i a les administracions locals, respectivament, estableixen una regulació acurada de les funcions i les competències de cadascuna de les administracions esmentades. En aquest sentit, s'ha conjugat la coordinació d'actuacions i la integració de plans, mitjans i serveis amb el respecte a l'autonomia de les entitats locals, especialment dels municipis. Tenen una especial rellevància els mecanismes d'assistència i suport a les funcions municipals de protecció civil, en els quals els consells comarcals tenen també un paper important.

La secció quarta d'aquest capítol disposa que els serveis d'autoprotecció formin part, igualment, de l'estructura integrada de protecció civil a Catalunya, i, a aquest efecte, s'estableixen les mesures de control i col·laboració, i, finalment, la secció cinquena d'aquest capítol possibilita la participació ciutadana específica en tasques de protecció civil mitjançant la constitució de les associacions de voluntaris i voluntàries. Aquesta Llei regula la qüestió amb la finalitat d'establir una col·laboració eficaç i ordenada dels ciutadans i ciutadanes que signifiqui una ajuda i una contribució reals a les tasques de protecció civil i, per tant, no derivi cap a altres propòsits o no generi problemes nous.

Així mateix, la secció setena d'aquest capítol IV estableix un gravamen sobre els elements patrimonials afectes a activitats de les quals pugui

derivar l'activació de plans de protecció civil i que estiguin situats en el territori de Catalunya. Si bé la voluntat és gravar tots els elements patrimonials esmentats sense excepcions, per raons d'imperatiu legal s'han exclòs les operacions de transport que impliquen el desplaçament de mercaderies perilloses.

D'acord amb el principi de solidaritat recollit en l'article 2.1 d'aquesta Llei, el gravamen té caràcter finalista, destinat a finançar les actuacions de protecció civil, mitjançant una distribució solidària dels costos de la protecció civil entre els creadors dels riscos.

En aquest sentit, el producte del gravamen s'ha de destinar íntegrament a les activitats de previsió, prevenció, planificació, informació i formació, definides per aquesta Llei, i es pot constituir un fons de seguretat, que s'ha de nodrir del producte del gravamen, sens perjudici de les aportacions públiques i privades.

Igualment, aquesta Llei regula, entre d'altres, els elements patrimonials subjectes al gravamen i la quantia d'aquest, la qual representa un cost mínim per als subjectes passius obligats a satisfer-la.

La regulació del gravamen es completa, entre d'altres, amb l'establiment de determinades exoneracions del pagament del gravamen de tipus subjectiu concedides a favor d'elements patrimonials afectes a activitats desenvolupades directament per l'Estat, per la Generalitat, per les corporacions locals i pels respectius organismes autònoms administratius.

Així mateix, s'estableixen altres exoneracions objectives per a l'activitat de reciclatge i per a les estacions elèctriques que no són susceptibles de crear risc, amb la finalitat d'incentivar aquestes activitats, que, d'altra banda, no presenten un grau de risc que en justifiqui el sotmetiment al gravamen.

VII

El capítol V regula les relacions interadministratives i les actuacions que en poden derivar, partint de la base que la protecció civil a Catalunya forma una estructura integrada i que totes les administracions implicades tenen el deure de col·laborar-hi, recíprocament i amb lleialtat, dins l'exercici de llurs competències. Així, aquesta Llei estableix l'intercanvi d'informació, l'assistència i l'auxili, l'audiència prèvia, la possibilitat d'establir convenis, la coordinació i la substitució com a mecanismes per a fer efectives les relacions interadministratives i el deure de col·laboració.

VIII

Aquesta Llei estableix, en el capítol VI, el règim sancionador per a garantir el compliment de les obligacions que defineix. Les infraccions i les sancions es regulen tot respectant el principi de legalitat, tal com el Tribunal Constitucional l'ha interpretat, en relació amb la potestat sancionadora de les administracions públiques. Com la resta de la Llei, el règim sancionador parteix de la concepció d'aquesta Llei com a llei general en la matèria que n'és objecte.

Les competències sancionadores entre les diverses administracions catalanes competents

en matèria de protecció civil es distribueixen d'acord amb el criteri de vinculació al pla de l'activitat infractora. Així mateix, es preveu la possibilitat que la potestat sancionadora sigui exercida pels òrgans superiors de l'Administració de la Generalitat, amb la finalitat de donar resposta proporcionada a conductes especialment greus o molt greus, però sancionables per òrgans limitats per raó de la quantia de la sanció.

Finalment, aquesta Llei acaba amb una sèrie de disposicions addicionals, entre les quals cal destacar la relativa al Pla de salvament marítim de Catalunya, una disposició transitòria, una disposició derogatòria i una de final.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1

Objecte i àmbit

1. Aquesta Llei regula la protecció civil a Catalunya, la qual comprèn les accions destinades a protegir les persones, els béns i el medi ambient davant situacions de greu risc col·lectiu, de catàstrofes i de calamitats públiques.

2. Aquesta Llei és aplicable a tot el territori de Catalunya i per a totes les situacions d'emergència, sens perjudici del que estableix la legislació de l'Estat per a les emergències declarades «de interès nacional», segons aquesta mateixa legislació.

Article 2

Principis generals

1. La protecció civil s'inspira en els principis de:

- Solidaritat en l'assumpció de riscos i danys.
- Responsabilitat pública i autoprotecció.
- Proximitat i immediatesa de l'acció pública.

d) Integració de plans i recursos.

2. L'organització i l'actuació en matèria de protecció civil s'han d'orientar pels principis de continuïtat, descentralització, planificació, coordinació, subsidiarietat, proporcionalitat, celeritat i eficàcia.

Article 3

Finalitats

L'acció pública en matèria de protecció civil té com a finalitats bàsiques:

a) La previsió dels riscos greus, entesa com a anàlisi objectiva d'aquests i llur localització en el territori.

b) La prevenció, entesa com el conjunt d'actuacions encaminades tant a la disminució dels riscos com a llur detecció immediata, mitjançant la vigilància.

c) La planificació de les respostes davant les situacions de greu risc col·lectiu i les emergències, i també l'estructura de coordinació, les comunicacions, el comandament i el control dels diferents organismes i entitats que actuen en aquestes respostes.

d) La intervenció per a anul·lar les causes i pal·liar, corregir i minimitzar els efectes de les catàstrofes i les calamitats públiques.

e) El restabliment dels serveis essencials i la confecció de plans de recuperació de la normalitat, en els termes establerts per aquesta Llei.

f) La preparació adequada de les persones que pertanyen als grups d'intervenció.

g) La informació i la formació de les persones i els col·lectius que puguin ésser afectats per riscos, catàstrofes i calamitats públiques.

CAPÍTOL II

Drets i deures

Article 4

Dret d'informació

1. Els ciutadans i ciutadanes tenen dret a ésser informats dels riscos col·lectius greus que els poden afectar i de les mesures públiques per a afrontar-los.

2. Les persones que es poden veure afectades per situacions de risc greu han de rebre informació i instruccions de manera àmplia, precisa i eficaç sobre les mesures de seguretat a prendre i la conducta a seguir en cas d'emergència.

Article 5

Dret de participació

Els ciutadans i ciutadanes tenen el dret a participar en els plans de protecció civil, en els termes que s'han d'establir per reglament.

Article 6

Dret i deure de col·laboració

1. Els ciutadans i ciutadanes tenen el dret a col·laborar en les tasques de protecció civil, d'acord amb el que estableixen els plans. La col·laboració regular amb les autoritats de protecció civil es fa per mitjà de les associacions del voluntariat definides per l'article 55.

2. Els ciutadans i ciutadanes tenen el deure de col·laborar en les tasques de protecció civil, d'acord amb aquesta Llei i les instruccions de les autoritats de protecció civil.

3. El deure de col·laboració s'estén als simulacres que organitzin les autoritats de protecció civil.

Article 7

Obligació d'autoprotecció

1. Les persones, les empreses i, en general, les entitats i els organismes que fan activitats que poden generar situacions de greu risc col·lectiu, de catàstrofe o de calamitat pública, i també els centres i les instal·lacions, públics i privats, que poden resultar afectats de manera especialment greu per situacions d'aquest caràcter, són obligats a adoptar mesures d'autoprotecció i a mantenir els mitjans personals i materials necessaris per a afrontar situacions de risc i d'emergència.

2. El Govern ha de determinar per reglament el Catàleg d'activitats i els tipus de centres a què es refereix l'apartat 1, i també les mesures mínimes a adoptar en cada cas, d'acord amb les directrius bàsiques d'autoprotecció establertes per la legislació vigent. En el procediment d'elaboració d'aquest Catàleg s'han d'escoltar les persones, les entitats i els centres afectats, directament o per mitjà de llurs organitzacions associatives.

3. Les persones, les entitats i els centres obligats segons els apartats 1 i 2 han de comunicar a les autoritats de protecció civil els plans i les mesures d'autoprotecció que adoptin, i també llurs modificacions, segons el que estableix l'article 19.

4. Les autoritats de protecció civil han d'inspeccionar i revisar l'estat de les mesures i dels mitjans d'autoprotecció existents, en els termes de l'article 25.

5. El Govern ha de promoure la formació d'organitzacions d'autoprotecció entre les empreses i, en general, les entitats que fan activitats d'especial risc, i ha de facilitar-los assessorament tècnic i assistència. El Govern ha d'establir per reglament les característiques específiques i les obligacions especials d'aquestes organitzacions.

Article 8

Subjecció a instruccions

1. Un cop declarada l'activació d'un pla de protecció civil, els ciutadans i ciutadanes són obligats a seguir les instruccions i a complir les ordres emanades de l'autoritat del pla.

2. L'autoritat competent de protecció civil només pot dictar ordres i instruccions que afectin drets dels ciutadans i ciutadanes en els termes establerts per les lleis aplicables.

3. Les mesures restrictives i les que imposen càrregues personals tenen vigència durant el temps estrictament necessari i han d'ésser proporcionals a la situació d'emergència.

Article 9

Mesures d'emergència per a la població

Entre les mesures d'emergència, correspon a l'autoritat de protecció civil d'acordar les següents:

a) Evacuar o allunyar les persones dels llocs de perill.

b) Recomanar el confinament de persones en llurs domicilis o en llocs segurs, d'acord amb les previsions dels plans corresponents.

c) Restringir l'accés a zones de perill o a zones d'operació.

d) Limitar i condicionar l'ús de serveis públics i privats i el consum de béns.

e) Les altres que es considerin necessàries d'acord amb el que estableix el pla que en cada moment s'apliqui.

Article 10

Prestacions personals i requisicions

1. Una vegada activat un pla de protecció civil o en les situacions d'emergència declarada, d'acord amb el que estableix l'apartat 3, l'autoritat competent de protecció civil pot ordenar a les persones la prestació de serveis destinats a afrontar l'emergència, de manera proporcionada a la situació creada i a les possibilitats de cadascú. La prestació d'aquests serveis és obligatòria i no dóna lloc a indemnització per aquesta causa.

2. Una vegada activat un pla de protecció civil o en les situacions d'emergència declarada, sempre que la naturalesa de l'emergència ho faci necessari, l'autoritat competent de protecció civil pot ordenar la requisició, la intervenció i l'ocupació temporal i transitòria dels béns necessaris per a afrontar l'emergència. S'ha d'indemnitzar qui sofreixi danys i perjudicis causats per aquestes actuacions, d'acord amb les lleis. En les mateixes condicions, pot ordenar l'ocupació de locals, d'indústries i de tota classe d'establiments.

3. D'acord amb el que estableix l'article 51.1.k de la Llei 8/1987, municipal i de règim local de Catalunya, en els municipis que no disposen de pla de protecció civil correspon a l'alcalde de

declarar la situació d'emergència i adoptar, si s'escau, les mesures establertes pels articles 8, 9, 10 i 11.

4. Les autoritats de protecció civil poden concertar convenis amb les persones, les empreses o les entitats en general, o amb les associacions que les representin, a fi de preveure l'eficàcia posada a disposició de llurs mitjans i serveis en casos d'emergència.

Article 11

Mitjans de comunicació

En les situacions d'emergència regulades per aquesta Llei, els mitjans de comunicació social de titularitat pública i privada són obligats a col·laborar amb les autoritats de protecció civil, i han de transmetre o, si escau, publicar, de manera prioritària i immediata, si l'emergència així ho requereix, i gratuïta la informació, els avisos i les instruccions que aquestes autoritats els facilitin. En tots els casos, s'ha d'indicar l'autoritat de protecció civil que genera el comunicat.

CAPÍTOL III

Actuacions bàsiques de protecció civil

SECCIÓ PRIMERA

Previsió

Article 12

El Mapa de protecció civil

1. El Govern ha d'elaborar i aprovar el Mapa de protecció civil de Catalunya, en un termini de dos anys des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei. El Mapa és el conjunt de mapes temàtics en què es posen de manifest les diferents zones territorials en les quals és present cada risc.

2. El Mapa de protecció civil de Catalunya s'elabora amb els antecedents i els estudis que fan els òrgans competents de les diverses administracions per a cada risc.

3. El Mapa ha d'ésser revisat periòdicament pel Departament de Governació. Anualment, se n'ha de donar informació al Parlament.

SECCIÓ SEGONA

Prevenió

Article 13

Reducció del risc

Les actuacions de totes les administracions públiques a Catalunya, en l'exercici de les competències que els són pròpies, han d'ésser orientades a la reducció del risc.

Article 14

Legislació sectorial

1. La legislació urbanística i de planificació territorial, i també la sectorial que afecti les activitats de risc segons el Catàleg establert per l'article 7 i el Mapa de protecció civil, establert per l'article 12, han de tenir en compte les necessitats de protecció civil en aquests àmbits i establir, si escau, mesures de prevenció de riscos i de minimització de l'impacte d'eventuals catàstrofes i calamitats.

2. La Comissió de Protecció Civil de Catalunya, regulada per l'article 46, ha d'emetre informes previs sobre els avantprojectes de llei i els projectes de disposicions de caràcter general relatius a les matèries a què es refereix l'apartat 1.

SECCIÓ TERCERA

Planificació

Article 15

Classes de plans

1. Els plans de protecció civil poden ésser territorials, especials i d'autoprotecció. Aquests plans han d'ésser aprovats i homologats d'acord amb la legislació vigent.

2. Tots els plans de protecció civil han d'estar coordinats i integrats de manera eficaç per a donar resposta a les situacions de risc col·lectiu greu, a les catàstrofes o a les calamitats públiques que es produeixin.

Article 16

El Pla de protecció civil de Catalunya

1. El Pla de protecció civil de Catalunya ha d'ésser aprovat pel Govern a proposta del conseller o consellera de Governació, amb l'informe previ de la Comissió de Protecció Civil de Catalunya.

2. El Pla de protecció civil de Catalunya ha d'integrar els diversos plans territorials i especials, i ha de contenir la previsió d'emergències a què es pot veure sotmès el país a causa de situacions de catàstrofe o calamitats públiques, el catàleg de recursos humans i materials disponibles i els protocols d'actuació per a afrontar-les, a més de les directrius bàsiques per a restablir els serveis i recuperar la normalitat.

3. El Govern ha d'informar anualment el Parlament de la gestió del Pla i de les modificacions que s'hi puguin incorporar.

Article 17

Els plans territorials

1. Els plans territorials preveuen amb caràcter general les emergències que es poden produir en l'àmbit respectiu. Els nivells bàsics de planificació són el conjunt de Catalunya i els municipis. No obstant això, hi pot haver plans d'àmbit territorial supramunicipal si les característiques especials dels riscos o dels serveis disponibles ho aconsellen.

2. Els municipis amb una població superior als vint mil habitants i els que, sense arribar a aquesta població, tenen la consideració de turístics o els que són considerats de risc especial per llur situació geogràfica o llur activitat industrial, segons la Comissió de Protecció Civil de Catalunya, han d'elaborar i aprovar plans bàsics d'emergència municipal que garanteixin la coordinació i l'aplicació correctes en llur territori del Pla de protecció civil de Catalunya. Els plans bàsics d'emergència municipal són aprovats pels plens de les corporacions municipals respectives, amb la informació pública i l'informe previs de la comissió municipal de protecció civil, si n'hi ha, i són homologats per la Comissió de Protecció Civil de Catalunya.

3. El Govern ha de promoure l'elaboració de plans bàsics d'emergència en els municipis que no tenen l'obligació legal de fer-ho. El procediment d'elaboració, aprovació i homologació d'aquests plans és el mateix que el dels municipis que hi són obligats.

4. El Govern, les comarques i la resta d'entitats supramunicipals han de prestar suport i assistència tècnica a la planificació municipal de protecció civil.

Article 18

Els plans especials

1. Els plans especials estableixen les emergències generades per riscos concrets la naturalesa dels quals requereix uns mètodes tècnics i científics adequats per a avaluar-los i tractar-los.

2. Són objecte de plans especials, en els àmbits territorials que ho requereixin, les emergències produïdes pels riscos d'inundacions, sísmics, químics, de transport de mercaderies perilloses, d'incendis forestals i volcànics i els altres que determini el Govern, sens perjudici de la legislació vigent. Els plans especials es declaren d'interès de Catalunya.

3. L'aprovació dels plans especials definits en l'apartat 1 correspon al Govern, d'acord amb els requisits establerts per la legislació vigent, i amb l'informe previ de la Comissió de Protecció Civil de Catalunya. En el procediment d'elaboració i d'implantació participen les entitats locals, i també les associacions, les entitats i els altres organismes afectats, en els termes fixats per reglament.

4. Les corporacions municipals en el territori de les quals s'apliquen els plans especials són obligades a incorporar en llurs plans d'actuació municipal les previsions derivades del pla especial en allò que els afecti, en el termini d'un any a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei. Els plans d'actuació municipal s'han d'aprovar i homologar pel mateix procediment que els plans bàsics d'emergència municipal.

5. Els municipis que tenen riscos concrets diferents dels riscos a què es refereixen els apartats 1 i 2 poden elaborar plans específics municipals. Aquests plans s'han d'elaborar i aprovar seguint el mateix procediment que l'emprat per als plans bàsics d'emergència municipal. Quan el Govern aprovi un pla especial en matèries sobre les quals hi hagi aprovats plans específics municipals, aquests queden integrats en els plans especials de la Generalitat i passen a ésser plans d'actuació municipal.

Article 19

Els plans d'autoprotecció

1. Els plans d'autoprotecció preveuen, per a determinats centres, empreses i instal·lacions, les emergències que es poden produir com a conseqüència de llur pròpia activitat i les mesures de resposta davant situacions de risc, de catàstrofes i de calamitats públiques que els poden afectar.

2. Les persones físiques i jurídiques i els responsables dels centres i les instal·lacions indicats per l'article 7 són obligats a adoptar i a mantenir plans d'autoprotecció, en els termes fixats per reglament. Aquests plans d'autoprotecció han d'establir, juntament amb els riscos generats per llur pròpia activitat, la relació de coordinació amb plans territorials, especials i específics que els afectin.

3. Les autoritats de protecció civil poden requerir la persona, el centre o l'entitat, en general, que hi són obligats a aprovar, modificar, actualitzar o revisar el pla d'autoprotecció corresponent, i fixar un termini adequat a aquest efecte. Si després de transcorregut aquest termini no s'ha atès el requeriment, l'autoritat de protecció civil ha d'ordenar, sens perjudici de l'exercici de la potestat sancionadora, l'aplicació de les mesures d'autoprotecció que es considerin necessàries a costa del subjecte obligat, el ces-

sament de l'activitat que generi el risc o bé la clausura del centre o de les instal·lacions, fins que es compleixi l'actuació requerida.

4. Les empreses, els centres i les entitats que hagin de disposar d'un pla d'autoprotecció han de col·laborar amb les autoritats de protecció civil en l'elaboració dels plans de protecció civil als quals estiguin vinculats, especialment facilitant tota la informació que sobre això els sigui requerida, i també els mitjans tècnics i materials necessaris per a la resolució correcta de les emergències que han generat, si afecten també l'exterior de les instal·lacions.

5. Els plans d'autoprotecció elaborats per a afrontar les emergències generades per l'activitat pròpia han d'ésser aprovats, quan sigui procedent, per l'òrgan competent en la matèria corresponent i han d'ésser homologats, en tot cas, per la Comissió de Protecció Civil de Catalunya, amb l'informe previ favorable de l'ajuntament corresponent.

6. Els plans d'autoprotecció elaborats per a afrontar les emergències provinents de l'exterior han d'ésser aprovats, si escau, per l'administració competent en la planificació del risc considerat i han d'ésser homologats, en tot cas, per la Comissió de Protecció Civil de Catalunya, amb l'informe previ favorable de l'ajuntament corresponent.

Article 20

Contingut dels plans

1. Els plans de protecció civil han d'ésser elaborats segons una estructura de contingut homogènia, als efectes de llur integració, la qual ha d'incloure, com a mínim, informació i previsions sobre:

a) Les característiques del territori, de la població i dels béns d'interès cultural, natural o social rellevant afectats pel pla.

b) L'anàlisi dels riscos presents.

c) Les actuacions per a afrontar els riscos existents, distingint entre mesures de prevenció i actuacions en cas d'emergències.

d) El comitè d'emergència, integrat pel director o directora del pla, que ha d'ésser, llevat dels plans d'autoprotecció, l'autoritat corresponent de protecció civil, pel consell assessor i pel gabinet d'informació.

e) Els serveis operatius, que s'organitzen, com a mínim, en els grups d'intervenció, d'ordre, sanitari i logístic, i l'estructura de coordinació, les comunicacions, el comandament i el control.

f) Els mitjans i els recursos disponibles per a afrontar les emergències, i el procediment de mobilització, que en tot cas ha de donar preferència als recursos de titularitat pública.

g) Les infraestructures operatives, que han d'incloure, com a mínim, un centre receptor d'alarmes, un centre de coordinació operativa i els centres de comandament avançat.

h) Els nivells d'aplicació del pla, que s'han de correspondre amb situacions d'alarma i d'emergència, amb les mesures associades a cada un dels nivells.

i) El procediment d'activació del pla.

j) Els procediments de relació i d'integració respecte als plans de rangs superior i inferior.

k) Les mesures d'informació i de protecció de la població.

l) Les mesures de rehabilitació urgent dels serveis essencials.

m) El programa d'implantació i de simulacions.

n) El programa de treball per al manteniment, l'actualització i la revisió del pla.

2. El Govern ha de determinar per reglament l'estructura del contingut dels plans bàsics d'emergència municipal, dels plans d'actuació municipal, dels plans específics, dels plans d'autoprotecció i dels plans especials. Els plans d'autoprotecció no cal que incloguin, amb caràcter general, els serveis i els mitjans a què fan referència les lletres e i k de l'apartat 1 ni el centre de coordinació operativa i els centres de comandament avançat a què fa referència la lletra g de l'apartat 1.

Article 21

Assignació de recursos als plans

1. Els plans de protecció civil aprovats per una administració poden incloure recursos i serveis d'altres administracions si els propis resulten insuficients, segons els procediments i les condicions d'assignació que estableixi l'administració titular dels serveis o els recursos.

2. El Departament de Governació ha d'elaborar, en el termini d'un any a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, i ha de mantenir un catàleg amb tots els recursos i els serveis disponibles a Catalunya per a la protecció civil. A aquests efectes, el conseller o consellera de Governació pot requerir informació als altres departaments del Govern i als seus organismes autònoms, a les entitats locals i a llurs organismes autònoms, a les empreses públiques i a les privades i, en general, a totes les entitats i a tots els organismes.

3. El conseller o consellera de Governació ha de sol·licitar a la Delegació del Govern de l'Estat informació sobre els recursos i els serveis de l'Estat disponibles i llurs especificacions.

4. Les administracions locals i els diversos departaments del Govern que disposen de recursos i de serveis susceptibles d'ésser assignats han d'establir les especificacions generals de les possibles assignacions i les han de comunicar al Departament de Governació.

5. L'assignació de recursos i de serveis aliens a un pla municipal en comporta l'adscripció funcional per un període determinat, en les condicions que hom convingui, les quals han d'ésser expressament indicades en el pla.

6. Els recursos i els serveis locals incorporats a un pla municipal de protecció civil queden assignats directament als plans d'àmbit superior en els quals s'integri.

7. Els recursos i els serveis dels plans d'autoprotecció queden assignats directament als plans d'àmbit superior en els quals s'integrin, sense comprometre la seguretat de les institucions objecte del Pla d'autoprotecció.

Article 22

Xarxa d'alarmes i comunicacions

1. El Govern ha de crear una xarxa general d'alarmes i comunicacions de protecció civil.

2. El Govern ha de determinar la localització de les instal·lacions, amb l'audiència prèvia de la corporació municipal en el terme de la qual s'han d'emplaçar.

3. Es declara la utilitat pública de les instal·lacions que integren la xarxa general d'alarmes i comunicacions de protecció civil.

4. L'expropiació forçosa de béns i drets i la

imposició de servituds per l'establiment de les instal·lacions de la xarxa general d'alarmes de protecció civil es regeixen per la legislació general d'expropiació forçosa.

5. S'ha d'establir un sistema de comunicació, control i coordinació de les transmissions de la xarxa general d'alarmes.

Article 23

Infraestructures associades als plans

1. La realització i el manteniment en estat operatiu de les infraestructures necessàries per a l'aplicació d'un pla, i establertes per aquest, corresponen a l'administració o a l'entitat que aprova el pla.

2. El Govern pot executar, per substitució, les obres corresponents, a càrrec de l'administració o de l'entitat responsable, en els termes establerts per l'article 71, sens perjudici de l'exercici de la potestat sancionadora, quan correspongui.

Article 24

Adaptació i revisió dels plans

1. Els plans han d'ésser adaptats als canvis de circumstàncies, si aquests es produeixen, i han d'ésser revisats periòdicament, a fi de mantenir-ne plenament la capacitat operativa.

2. Tots els plans han d'ésser revisats cada quatre anys. La revisió ha d'ésser aprovada i homologada pel mateix procediment de l'aprovació i l'homologació inicials.

3. Les autoritats de protecció civil han de disposar les mesures adequades per a l'adaptació i la revisió permanents dels plans, d'acord amb el que determini per reglament el Govern i d'acord amb les mateixes disposicions dels plans.

Article 25

Inspecció

1. Les autoritats de protecció civil poden inspeccionar els serveis i els recursos de l'administració respectiva associats als plans de llur àmbit.

2. Les autoritats de protecció civil poden igualment inspeccionar els serveis i els recursos associats a plans d'àmbit inferior, sempre que siguin assignats també als plans d'àmbit superior en els quals s'integrin, i amb la finalitat de garantir-ne l'operativitat. En aquest supòsit, la inspecció consisteix en una sol·licitud d'informació sobre l'estat operatiu dels recursos i els serveis adreçada a l'òrgan superior de l'administració corresponent i, si escau, en un requeriment per a corregir els defectes trobats.

3. S'ha de destinar a l'exercici de les funcions d'inspecció a què fan referència els apartats 1 i 2, preferentment, el personal de protecció civil que és en segona activitat en el cos del qual forma part, amb la formació específica prèvia per a aquest tipus de funció.

Article 26

El Registre de Plans de Protecció Civil

1. El Registre de Plans de Protecció Civil té com a finalitat la inscripció dels plans de protecció civil aprovats pel Govern i els homologats per la Comissió de Protecció Civil de Catalunya.

2. El Registre de Plans de Protecció Civil té caràcter públic i s'adscriu a la unitat directiva de protecció civil del Departament de Governació, la qual és responsable de fer-ne el manteniment.

3. El Departament de Governació ha de determinar per reglament l'estructura i l'organització del Registre de Plans de Protecció Civil.

A la seu del consell comarcal corresponent hi ha d'haver a disposició del públic un exemplar dels diferents plans de protecció civil aprovats que afecten el territori de la comarca. Cada municipi ha de disposar d'un exemplar dels plans que l'afecten i de les modificacions d'aquests plans.

SECCIÓ QUARTA Intervenció

Article 27

Activació dels plans de protecció civil

1. Si es produeixen les eventualitats contingudes en un pla de protecció civil, el director o directora d'aquest ha de declarar-ne formalment l'activació, pel procediment establert pel mateix pla.

2. En el cas d'impediment del director o directora del pla o en el cas d'una urgència extrema, en correspon la declaració d'activació a les persones assenyalades subsidiàriament pel pla, en l'ordre indicat. Si hi manquen, l'autoritat de protecció civil del pla d'àmbit superior pot declarar-ne l'activació.

3. A partir de la declaració d'activació s'han d'adoptar les mesures establertes pel pla. En particular, la declaració d'activació del pla comporta:

- La transmissió dels avisos pertinents.
- La constitució immediata del comitè d'emergència del pla, si escau.
- L'ordre de mobilització dels grups d'actuació, si escau.
- La comunicació de l'activació del pla al Centre de Coordinació Operativa de Catalunya (Cecat).
- L'avis a la població, segons el mecanisme de publicitat establert pel pla o, si hi manca, per la via dels mitjans de comunicació social que determini el director o directora del pla, si escau.

4. La desactivació dels plans de protecció civil ha d'ésser declarada formalment per llurs directors o directores, seguint el mateix procediment de l'activació.

Article 28

Activació dels plans d'autoprotecció

1. Els directors o directores dels plans d'autoprotecció o les persones assenyalades subsidiàriament pels mateixos plans tenen l'obligació de comunicar-ne immediatament l'activació, i també han de comunicar a l'autoritat de protecció civil que correspongui segons el mateix pla, seguint els procediments establerts per aquesta autoritat, qualsevol sinistre, incident o fet, en general, que provoquin o puguin provocar les situacions de risc indicades pel pla o alarma social.

2. Les autoritats de protecció civil poden declarar igualment, amb el requeriment previ al director o directora del pla, l'activació dels plans d'autoprotecció. En aquest supòsit, el director o directora del pla activat queden subjectes a les instruccions de l'autoritat de protecció civil que n'hagi declarat l'activació.

Article 29

Declaració d'interès de Catalunya

1. Si l'evolució dels fets ho aconsella, o si l'emergència no es pot combatre de manera

eficaç amb l'aplicació del pla activat, l'autoritat del pla d'àmbit superior de protecció civil pot declarar l'emergència d'interès de Catalunya i activar el pla, a iniciativa pròpia o a instàncies de l'autoritat del pla de rang inferior. També s'ha de declarar d'interès de Catalunya si l'emergència, per les dimensions efectives o previsibles, requereix una direcció d'àmbit de Catalunya de les administracions implicades.

2. L'activació d'un pla d'àmbit superior comporta la integració en aquest del pla d'àmbit inferior i la transferència del comandament a l'autoritat del pla superior, la qual, no obstant això, pot delegar funcions en el director o directora del pla d'àmbit inferior.

3. Correspon al conseller o consellera de Governació de fer la declaració d'interès de Catalunya.

SECCIÓ CINQUENA Rehabilitació

Article 30

Actuacions de rehabilitació

1. Els poders públics, dins llurs competències, han de restablir els serveis essencials per a la comunitat afectats per una catàstrofe o una calamitat.

2. Els poders públics han de col·laborar recíprocament en les tasques de rehabilitació, de restauració i de retorn a la normalitat. De manera especial, el Govern i les administracions supramunicipals han de prestar assistència als municipis per a elaborar i executar els plans de recuperació establerts per l'article 31.

Article 31

El Pla de recuperació

1. Els plens de les corporacions locals, en el cas que s'hagin activat exclusivament plans municipals, els consells comarcals o el Govern, en la resta de supòsits, poden aprovar un pla de recuperació de la normalitat, un cop finalitzada la situació d'emergència, en el qual s'ha de fer constar:

- La identificació i l'avaluació dels danys i els perjudicis produïts.
- Les mesures a adoptar directament per l'administració que aprova el pla, amb una programació temporal de les actuacions de rehabilitació.
- La proposta de mesures que correspon d'adoptar a altres administracions.

2. Si el pla de recuperació comporta ajuts d'altres administracions, el pla ha de comptar amb l'aprovació d'aquestes, amb l'informe previ de la Comissió de Recuperació, regulada per l'article 33.

Article 32

Restabliment de serveis essencials

1. El director o directora del pla activat ha de disposar les mesures per al restabliment immediat a la comunitat dels serveis essencials afectats per la catàstrofe o la calamitat produïdes.

2. Les autoritats de protecció civil poden concertar convenis amb les empreses o amb les associacions empresarials dels sectors que estableixin el marc general de les condicions de contractació d'obres, serveis i subministraments en situacions d'emergència, incloses les tarifes de preu.

Article 33

La Comissió de Recuperació

Per a l'execució dels plans de recuperació, s'ha de crear una comissió de recuperació, integrada per representants de l'Administració de l'Estat, de l'Administració de la Generalitat i de la local, amb la missió de coordinar les mesures i els ajuts que el pla estableix per a les diverses administracions i, a aquests efectes, d'establir el procediment per a la sol·licitud d'ajuts i per a la materialització d'aquests.

Article 34

Restauració d'infraestructures, de serveis i de subministraments

1. Les diverses administracions públiques, dins llurs competències, poden disposar la contractació per la via d'urgència, segons la legislació vigent, de les obres, els serveis i els subministraments necessaris per a retornar a la normalitat la vida ciutadana després d'una catàstrofe o una calamitat pública.

2. Els òrgans corresponents de cada administració, en col·laboració amb les autoritats de protecció civil, poden concertar convenis del tipus establert per l'article 32.2.

3. La Comissió de Protecció Civil de Catalunya ha d'establir els procediments i els estàndards que han de complir els projectes de restauració d'infraestructures, serveis i subministraments per a garantir la reducció del risc que els ha malmès anteriorment. Excepcionalment, els projectes que no disposen d'estàndards adequats han de comptar amb l'informe de la dita Comissió.

SECCIÓ SISENA

Informació i formació

Article 35

Preparació de la població

1. El Govern i les entitats locals han de portar a terme les activitats que calguin per a preparar la població davant situacions de risc col·lectiu greu, catàstrofes i calamitats públiques, especialment per mitjà de campanyes d'informació i divulgatives.

2. Per a les activitats a què fa referència l'apartat 1, són obligades a col·laborar amb l'Administració, en els termes fixats per reglament, totes les organitzacions, les entitats i les empreses privades les activitats de les quals puguin ésser generadores de risc en els termes fixats per aquesta Llei.

3. Les autoritats de protecció civil poden igualment, d'acord amb el que estableix l'apartat 1, preparar i fer simulacres. En les zones i els centres afectats per riscos especials, segons el Catàleg d'activitats de risc, establert per l'article 7, s'han de fer simulacres periòdics, d'acord amb les disposicions dels plans corresponents.

Article 36

Formació escolar

En els diferents cicles educatius dels centres escolars és obligatori de programar activitats d'informació, de prevenció i de divulgació en matèria de protecció civil, i s'ha de fer, almenys una vegada l'any, un simulacre d'evacuació, d'acord amb les previsions del pla d'autoprotecció corresponent.

Article 37

Estudi i investigació

El Govern i les entitats locals han de promoure l'estudi científic dels riscos que poden afectar la població, els béns i el medi ambient; la investigació sobre els mitjans i les tècniques de resposta, i els estudis sociològics necessaris per a determinar les necessitats informatives de la població. Amb aquesta finalitat, poden concertar convenis i acordar formes de col·laboració amb les universitats i altres institucions relacionades amb aquesta matèria.

Article 38

Formació del personal

1. El personal dels serveis públics inclosos en els plans de protecció civil, el personal voluntari integrat en les associacions indicades per l'article 55 i el personal dels serveis d'autoprotecció de les empreses i les entitats que, segons l'article 7, n'han de disposar han de rebre informació i formació específiques en aquesta matèria.

2. Les activitats de formació en matèria de protecció civil s'han de portar a terme per mitjà de les institucions i les entitats vinculades amb aquesta matèria o bé amb els plans de protecció civil. La formació especialitzada s'ha de fer per mitjà de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya, l'Escola de Policia de Catalunya, l'Escola de Bombers de Catalunya i els altres centres que determini el conseller o consellera de Governació, sens perjudici de les altres activitats de formació que disposin, també, altres autoritats de protecció civil.

3. Els organismes competents per a la formació del personal a què es refereix l'apartat 1 han d'incloure, en els programes de capacitació corresponents, la formació específica en atenció sanitària immediata en els termes establerts per reglament.

4. El Departament de Governació, en col·laboració amb els departaments relacionats amb les diferents matèries específiques, ha d'establir les directrius de programació i de coordinació de les activitats de formació.

5. Les autoritats de protecció civil han de comptar amb el suport tècnic i formatiu necessari per a l'adequat exercici de llurs funcions.

6. A l'exercici de les funcions establertes per aquest article s'ha de procurar destinar el personal de protecció civil que estigui en segona activitat.

CAPÍTOL IV

Estructura organitzativa de la protecció civil

SECCIÓ PRIMERA

Disposicions generals

Article 39

Estructura general

La protecció civil a Catalunya s'organitza en una estructura integrada per:

- a) Les administracions públiques.
- b) Els serveis d'autoprotecció.
- c) El voluntariat de protecció civil.

Article 40

Autoritats de protecció civil

1. Són autoritats de protecció civil:
 - a) L'alcalde, en l'àmbit municipal.
 - b) El conseller o consellera de Governació,

en l'àmbit de Catalunya, sens perjudici de les funcions que corresponguin al president o presidenta de la Generalitat en el cas de delegació en emergències declarades «de interès nacional», segons la legislació de l'Estat.

2. Les autoritats de protecció civil són els directors o directores dels plans dels respectius àmbits territorials. En el cas d'impediment davant les emergències, els han de substituir les persones indicades pel pla corresponent.

3. L'alcalde pot encomanar funcions de direcció dels plans municipals als tinentes o tinentes d'alcalde, i, si hi manquen, als altres regidors o regidores.

4. El conseller o consellera de Governació pot delegar funcions directives en els delegats o delegades territorials del Govern i en els alcaldes o les alcaldes.

5. Les autoritats de protecció civil poden delegar funcions tècniques de direcció operativa en la persona o les persones indicades pel pla corresponent.

SECCIÓ SEGONA

L'Administració de la Generalitat

Article 41

Participació de tots els departaments

1. La protecció civil incumbeix a tots els departaments del Govern, els quals han de tenir-ne en compte les necessitats en llur àmbit sectorial d'actuació.

2. En especial, i respecte a llur àmbit de competències, correspon als departaments:

a) Fer les funcions de previsió, avaluació i prevenció dels riscos.

b) Participar en l'elaboració dels plans de protecció civil, integrar-hi els recursos i els serveis propis i formar part del consell assessor corresponent en el cas que els mateixos plans ho estableixin.

c) Potenciar els serveis i les infraestructures necessaris per a millorar l'operativitat dels plans de protecció civil.

d) Fer els treballs de rehabilitació que els són propis i impulsar, dins llur àmbit competencial, els que corresponguin a altres administracions públiques o al sector privat.

3. Les unitats directives dels departaments amb funcions relacionades amb les activitats indicades per l'article 7 han de disposar d'una anàlisi de risc d'aquesta activitat.

4. El Govern pot crear els òrgans i establir els instruments adequats per a assegurar la coordinació dels departaments en matèria de protecció civil.

Article 42

Competències del Govern

1. El Govern de la Generalitat és l'òrgan col·legiat superior de direcció i coordinació de protecció civil de Catalunya.

2. Correspon al Govern:

a) Aprovar el Pla de protecció civil de Catalunya, els plans territorials d'àmbit supramunicipal i els plans especials.

b) Aprovar el Reglament d'organització i funcionament de la Comissió de Protecció Civil de Catalunya.

c) Aprovar els reglaments generals de desenvolupament i execució d'aquesta Llei, amb l'informe previ de la Comissió de Protecció Civil de Catalunya.

d) Exercir la potestat sancionadora, en els termes establerts per aquesta Llei.

e) Les altres funcions que li atorgui la legislació vigent.

Article 43

Competències del conseller o consellera de Governació

1. El conseller o consellera de Governació és l'autoritat superior de protecció civil de Catalunya, sens perjudici de les funcions de direcció i coordinació que corresponen al Govern i del que disposi la legislació de l'Estat en els supòsits de situacions de risc col·lectiu greu, catàstrofes o calamitats públiques declarades «de interès nacional», segons la dita legislació.

2. Corresponen al conseller o consellera de Governació les funcions següents:

a) Elaborar i sotmetre a l'aprovació del Govern el Pla territorial de protecció civil de Catalunya, els plans territorials d'àmbit supramunicipal i els plans especials.

b) Elaborar i sotmetre a l'aprovació del Govern els reglaments generals de desenvolupament i execució d'aquesta Llei.

c) Desenvolupar les normes i les disposicions que en matèria de protecció civil dicti el Govern.

d) Elaborar i mantenir el Catàleg de recursos i serveis mobilitzables per a la protecció civil a Catalunya.

e) Declarar l'activació dels plans de protecció civil d'àmbit de Catalunya i, subsidiàriament, la dels plans d'emergència municipal i els d'autoprotecció, i declarar-ne la desactivació si l'evolució de la situació ho permet.

f) Elevar al Govern l'informe sobre l'aplicació dels plans de protecció civil.

g) Exercir la direcció i el comandament superiors i la coordinació i la inspecció de tots els serveis, els mitjans i els recursos afectes al pla activat i de les actuacions que es facin.

h) Presidir la Comissió de Protecció Civil de Catalunya.

i) Exercir la direcció superior del Centre de Coordinació Operativa de Catalunya (Cecat) i inspeccionar-ne, si escau, les seues territorials i les associades.

j) Requerir a les altres administracions, a les entitats privades i als particulars la col·laboració necessària per al compliment de les obligacions establertes per aquesta Llei.

k) Exercir les facultats d'inspecció establertes per l'article 25.

l) Exercir la potestat sancionadora en els termes establerts per aquesta Llei.

m) Exercir les altres funcions que li atorgui la legislació vigent.

3. El conseller o consellera de Governació pot delegar les seves funcions, llevat de les establertes per l'apartat 2.a, b, c, f i l. Les competències establertes per l'apartat 2.e i g són delegables en els termes indicats per l'article 40.

Article 44

Òrgans competents

El Departament de Governació és l'òrgan responsable de la programació en matèria de protecció civil i li corresponen, en aquest sentit, la direcció, la vigilància, la supervisió i la coordinació dels òrgans que en depenen per reglament.

Article 45

El Centre de Coordinació Operativa de Catalunya

1. El Centre de Coordinació Operativa de Catalunya (Cecat) és el centre superior de coordinació i informació de l'estructura de protecció civil de Catalunya definida per l'article 39.
2. El Cecat és un òrgan administratiu, sense personalitat jurídica pròpia, adscrit al Departament de Governació.
3. L'estructura i el règim de funcionament del Cecat s'han de determinar per reglament.

Article 46

La Comissió de Protecció Civil de Catalunya

1. La Comissió de Protecció Civil de Catalunya és l'òrgan col·legiat de caràcter consultiu, deliberant, coordinador i homologador superior en aquesta matèria a Catalunya.
2. La Comissió de Protecció Civil de Catalunya es compon de representants de l'Administració de la Generalitat, de l'Administració de l'Estat a Catalunya i de l'Administració local de Catalunya.
3. Són funcions de la Comissió:
 - a) Emetre informes sobre les normes tècniques i les disposicions legals relacionades amb la protecció civil que es dictin a Catalunya.
 - b) Participar en la coordinació de les actuacions dels òrgans relacionats amb la protecció civil.
 - c) Homologar els plans de protecció civil d'àmbit municipal i supramunicipal que li corresponguin.
 - d) Emetre informes sobre el Pla de protecció civil de Catalunya i els plans especials que hagin d'ésser homologats per la Comissió Nacional de Protecció Civil.
 - e) Ésser informada del funcionament material dels plans i de les actuacions de resposta, avaluar-ne els resultats i formular les propostes adequades.
 - f) Les altres que li atribueixi la normativa vigent.
 - g) Verificar el funcionament dels plans de protecció civil després de produir-se incidències de rellevància, sobre la base de l'informe emès per l'òrgan competent del Departament de Governació.
4. El Govern ha d'aprovar per decret el Reglament d'organització i funcionament de la Comissió de Protecció Civil de Catalunya.

SECCIÓ TERCERA

Les administracions locals

Article 47

Els municipis

1. Els municipis són les entitats bàsiques de la protecció civil a Catalunya i disposen de capacitat general d'actuació i de planificació en aquesta matèria. Exerceixen les funcions que els atribueix aquesta Llei i qualsevol altra que, sense contravenir-la, resulti necessària en l'àmbit de llur col·lectivitat per a la protecció de les persones, dels béns i del medi ambient davant situacions de greu risc col·lectiu, de catàstrofes o de calamitats públiques.
2. Correspon als plens dels ajuntaments:
 - a) Aprovar el Pla bàsic d'emergència municipal, els plans específics municipals, els plans d'actuació municipal i, en general, qualsevol altre instrument de planificació de protecció civil d'àmbit municipal.

b) Crear la Comissió Municipal de Protecció Civil.

c) Les altres funcions que li atorgui la legislació vigent.

Article 48

Competències de l'alcalde

1. L'alcalde és l'autoritat local superior de protecció civil, sens perjudici de les funcions del conseller o consellera de Governació en el cas d'activació d'un pla de la Generalitat.
2. Correspon a l'alcalde:
 - a) Elaborar i sotmetre a l'aprovació del ple de l'ajuntament el Pla bàsic d'emergència municipal, els plans específics municipals, els plans d'actuació municipal, i, en general, qualsevol altre instrument de planificació de protecció civil d'àmbit municipal.
 - b) Elaborar i proposar al ple de l'ajuntament o a la comissió de govern, segons escaigui, les disposicions que en l'àmbit municipal s'hagin de dictar en matèria de protecció civil.
 - c) Elaborar i mantenir el catàleg de recursos i serveis mobilitzables per a la protecció civil en el municipi.
 - d) Declarar l'activació dels plans de protecció civil d'àmbit municipal davant qualsevol situació de greu risc col·lectiu, de catàstrofe o de calamitat pública que ho requereixi i, subsidiàriament, l'activació dels plans d'autoprotecció, declarar-ne la desactivació si l'evolució de la situació ho permet, i comunicar al conseller o consellera de Governació l'activació i la desactivació dels dits plans, mitjançant el Cecat.
 - e) Exercir la direcció i el comandament superiors i la coordinació i la inspecció de tots els serveis i els recursos afectes al pla municipal activat i de les actuacions que es facin, sens perjudici de les funcions que corresponen al conseller o consellera de Governació en el cas d'activació d'un pla de la Generalitat.
 - f) Presidir la Comissió Municipal de Protecció Civil.
 - g) Exercir la direcció superior del Centre de Coordinació Operativa Local.
 - h) Requerir a les entitats privades i als particulars la col·laboració necessària per a complir les obligacions establertes per aquesta Llei.
 - i) Exercir les facultats d'inspecció atribuïdes per l'article 25.
 - j) Exercir la potestat sancionadora, en els termes establerts per aquesta Llei.
 - k) Exercir les altres funcions i facultats que li assigni la legislació vigent.

3. L'alcalde pot delegar les seves funcions, llevat de les establertes per l'apartat 2.a, c, e, j i k. Les competències establertes per l'apartat 2.f són delegables en els termes indicats per l'article 40.

4. El Govern ha d'aprovar per decret el Reglament d'organització i funcionament de la Comissió de Protecció Civil de Catalunya.

1. Els municipis amb més de cinquanta mil habitants, els municipis que, sense arribar a aquesta població, tenen en llur terme empreses, entitats, centres o instal·lacions obligats a adoptar plans d'autoprotecció, segons el que estableix l'article 7, i els municipis de caràcter especial tipificats en l'article 17.2 han de crear una comissió municipal de protecció civil. En la resta de municipis, la creació d'aquesta comissió és facultativa i correspon de decidir-ho, si és procedent, al ple de l'ajuntament.
2. La Comissió Municipal de Protecció Civil és integrada per l'alcalde, que la presideix, i per representants de l'ajuntament i de les altres administracions que disposen de serveis afectes als plans municipals; per representants de les entitats col·laboradores en funcions de protecció civil i de l'associació de voluntaris i voluntàries, si n'hi ha; pels directors o directores dels plans d'autoprotecció de les empreses i dels centres del municipi que hi siguin convocats, i pel personal tècnic que es consideri necessari.
3. La Comissió Municipal de Protecció Civil té caràcter consultiu, deliberant i coordinador, i exerceix les funcions que li assignen les lleis, els reglaments i les ordenances municipals.
4. Els consells comarcals poden crear comissions comarcals de protecció civil, amb caràcter consultiu, deliberant i coordinador, i d'assistència i cooperació per als municipis. El Govern ha de determinar-ne per reglament les funcions.

Catalunya. Exerceixen les funcions establertes per aquesta Llei i qualsevol altra normativa que, sense contravenir-la, resulti necessària en l'àmbit de llur col·lectivitat per a la protecció de les persones, dels béns i del medi ambient.

2. Els consells comarcals han de prestar suport, assistència i cooperació a les funcions municipals de protecció civil.

3. Els consells comarcals poden crear i mantenir un centre de coordinació d'emergències comarcals, per delegació expressa dels municipis interessats, que ha d'estar comunicat i s'ha de coordinar amb els centres municipals de coordinació operativa i amb el Cecat.

4. Correspon als consells comarcals d'elaborar i aprovar els plans d'assistència i suport en matèria de protecció civil, per als municipis de llur àmbit. S'han d'establir per reglament el contingut i el procediment per a aprovar-los. Aquests plans han d'ésser homologats per la Comissió de Protecció Civil de Catalunya i han de respectar els plans municipals de protecció civil.

Article 51

Les comissions locals de protecció civil

1. Els municipis amb més de cinquanta mil habitants, els municipis que, sense arribar a aquesta població, tenen en llur terme empreses, entitats, centres o instal·lacions obligats a adoptar plans d'autoprotecció, segons el que estableix l'article 7, i els municipis de caràcter especial tipificats en l'article 17.2 han de crear una comissió municipal de protecció civil. En la resta de municipis, la creació d'aquesta comissió és facultativa i correspon de decidir-ho, si és procedent, al ple de l'ajuntament.
2. La Comissió Municipal de Protecció Civil és integrada per l'alcalde, que la presideix, i per representants de l'ajuntament i de les altres administracions que disposen de serveis afectes als plans municipals; per representants de les entitats col·laboradores en funcions de protecció civil i de l'associació de voluntaris i voluntàries, si n'hi ha; pels directors o directores dels plans d'autoprotecció de les empreses i dels centres del municipi que hi siguin convocats, i pel personal tècnic que es consideri necessari.
3. La Comissió Municipal de Protecció Civil té caràcter consultiu, deliberant i coordinador, i exerceix les funcions que li assignen les lleis, els reglaments i les ordenances municipals.
4. Els consells comarcals poden crear comissions comarcals de protecció civil, amb caràcter consultiu, deliberant i coordinador, i d'assistència i cooperació per als municipis. El Govern ha de determinar-ne per reglament les funcions.

SECCIÓ QUARTA

Els serveis d'autoprotecció

Article 52

Integració en la protecció civil

1. Els serveis de vigilància, protecció i lluita contra incendis de les empreses públiques i les privades, i també el conjunt de recursos i serveis propis d'autoprotecció de les empreses, les entitats, els centres i les instal·lacions dotats de plans d'autoprotecció, es consideren, a tots els efectes, col·laboradors en la protecció civil.
2. Els recursos i els serveis indicats en l'apartat 1 poden ésser afectats als plans de protecció civil de les diverses administracions i mobilitzats

Article 49

Els centres municipals de coordinació operativa (Cecopal)

Els ajuntaments que per llei són obligats a adoptar plans de protecció civil han de crear i mantenir centres de coordinació operativa, en les condicions que fixi per reglament el Govern i, en tot cas, han d'actuar en coordinació amb el Cecat.

Article 50

Les comarques

1. Els consells comarcals són entitats que participen en les tasques de protecció civil a

en el cas que s'activin, sempre que no vagin en detriment del Pla d'autoprotecció al qual estiguin adscrits. En aquest supòsit, actuen sota l'autoritat i la direcció superior del director o directora del pla activat, sempre que quedi un mínim de mitjans i de personal d'intervenció a l'empresa.

Article 53

Direcció dels plans d'autoprotecció

1. Els directors o directores dels plans d'autoprotecció han participar en totes les tasques de prevenció, previsió, planificació, coordinació i actuació, en general, sobre protecció civil per a les quals siguin requerits per les autoritats de protecció civil, i han d'assistir a les reunions, les entrevistes i les compareixences a les quals siguin convocats.

2. Els directors o directores dels plans d'autoprotecció han de comunicar a les autoritats de protecció civil qualsevol circumstància o incidència que afecti la situació de risc coberta pel pla o l'operativitat dels recursos i els serveis previstos per a combatre-la.

SECCIÓ CINQUENA

El voluntariat de protecció civil

Article 54

Col·laboració voluntària

Els ciutadans i ciutadanes poden col·laborar regularment de manera voluntària i desinteressada en les funcions de protecció civil per mitjà de les associacions del voluntariat de protecció civil establertes per l'article 55, sens perjudici i amb independència del dret i el deure de col·laboració a què es refereix l'article 6.

Article 55

Les associacions del voluntariat de protecció civil

1. Són considerades associacions de voluntaris i voluntàries de protecció civil les constituïdes d'acord amb la legislació general d'associacions que tenen com a finalitat social la col·laboració desinteressada en tasques de protecció civil dins una localitat o una comarca determinades.

2. Els plans de protecció civil només poden reconèixer una associació de voluntaris i voluntàries de protecció civil per municipi. A aquests efectes, correspon a l'ajuntament determinar l'associació que ha de quedar vinculada funcionalment a l'autoritat municipal de protecció civil.

3. Les associacions a què es refereix l'apartat 2 s'han d'inscriure, a més a més, en un registre especial que ha de portar el Departament de Governació, d'acord amb el que s'estableix per reglament.

Article 56

L'Estatut del voluntariat de protecció civil

1. Els membres de les associacions de protecció civil inscrites en el registre especial establert per l'article 55 tenen dret a:

a) Portar el nom de «voluntaris i voluntàries de protecció civil» del municipi corresponent.
b) Portar, durant els exercicis, els simulacres i les emergències, les insígnies que el Govern determini per reglament.

c) Rebre els reconeixements, les mencions i les recompenses honorífiques que s'estableixin per reglament.

2. Els membres de les associacions de protecció civil tenen l'obligació de:

a) Participar en les activitats de preparació i formació a les quals siguin convocats pels òrgans rectors de l'associació i per les autoritats de protecció civil.

b) Acudir a la crida de les autoritats de protecció civil en els casos d'activació de plans i de simulacres, presentant-se amb la màxima urgència en el lloc indicat, llevat dels casos en què els pugui ocasionar problemes de caràcter laboral o professional, degudament justificats.

c) Realitzar, en cas d'emergència, les actuacions que, d'acord amb les indicacions del pla, siguin ordenades pel director o directora d'aquest o per la persona en qui aquests deleguin.

3. Les administracions públiques han de prestar suport a les activitats de les associacions del voluntariat de protecció civil establertes per aquesta Llei.

SECCIÓ SISENA

Distincions

Article 57

Distincions

El Govern ha d'establir les distincions i els honors que corresponguin en matèria de protecció civil, amb la finalitat de reconèixer les persones físiques o jurídiques que es distingeixin en la tasca de protecció, tant en l'aspecte preventiu com en l'operatiu, de les persones i llurs béns i del medi ambient.

SECCIÓ SETENA

Finançament

Article 58

Finançament

1. Amb la finalitat exclusiva de contribuir al finançament de les activitats de previsió, prevenció, planificació, informació i formació a què es refereixen les seccions d'aquest capítol, s'estableix, en els termes continguts en els articles d'aquesta secció, un gravamen sobre els elements patrimonials afectes a les activitats de les quals pugui derivar l'activació de plans de protecció civil i que estiguin situats en el territori de Catalunya.

2. Als efectes del que estableix l'apartat 1, s'ha de constituir un fons de seguretat, que s'ha de nodrir amb el producte del gravamen, sens perjudici d'altres aportacions públiques i privades.

3. El producte de la recaptació del gravamen s'ha de destinar íntegrament a finançar les activitats de previsió, prevenció, planificació, informació i formació en matèria de protecció civil, i s'ha d'adjudicar a les administracions que, segons aquesta Llei, són competents en la matèria, d'acord amb un pla aprovat pel Govern.

Article 59

Subjecció i quantia del gravamen

1. Resten sotmesos al gravamen els següents elements patrimonials afectes a activitats de risc i situats en el territori de Catalunya:

Primer. Les instal·lacions industrials o els magatzems en els quals s'utilitzen, s'emmagatzemen, es dipositen o es produeixen una substància o diverses de les considerades perilloses d'acord amb l'annex III del Reial decret 886/

1988, del 15 de juliol, i amb l'annex II del Reial decret 952/1990, del 29 de juny, sempre que la quantitat present en la instal·lació o en el grup d'instal·lacions de què es tracti superi el 10% de les que figuren en l'annex III del Reial decret 886/1988 o en la columna dreta de l'annex II del Reial decret 952/1990. En tot cas, queden exclòs del gravamen les instal·lacions de gestió de residus.

a) Si es tracta de magatzems situats en terrenys qualificats com de sòl urbà, el gravamen és exigible si la quantitat emmagatzemada supera, en qualsevol moment al llarg de l'any natural, el 5% de qualsevol de les que figuren en els annexos esmentats i amb els mateixos criteris.

b) En els supòsits a què es refereixen l'apartat primer i la lletra a, la base del gravamen s'ha de constituir amb la quantitat mitjana anual de substància present en la instal·lació o en el grup d'instal·lacions, expressada en quilograms.

c) El tipus aplicable s'ha de determinar per a cada substància dividint 250 per les quantitats, expressades en tones, que apareixen en l'annex III del Reial decret 886/1988, del 15 de juliol, i en la columna dreta de l'annex II del Reial decret 952/1990, del 29 de juny.

Segon. Les instal·lacions i les estructures destinades al transport de substàncies perilloses, en el sentit a què es refereix l'apartat primer, efectuat per mitjans fixos.

a) En les conduccions de gas canalitzat de pressió igual o superior a 36 quilograms per centímetre quadrat, el tipus de gravamen és de 35 pessetes per mil·lilitre.

b) Per als altres casos a què fa referència aquest apartat, el gravamen és exigible al tipus de 0,5 pessetes per metre lineal.

Tercer. Els aeroports i els aeròdroms, sens perjudici del gravamen sobre les instal·lacions industrials annexes que sigui procedent, d'acord amb l'apartat primer. La base del gravamen s'ha de constituir amb el moviment mitjà dels cinc anys anteriors a la meritació, expressat en nombre de vols. El tipus és de 1.000 pessetes per vol.

Quart. Les preses hidràuliques: la base del gravamen s'ha de constituir amb la capacitat de la presa, expressada en metres cúbics. El tipus és de 0,025 pessetes per metre cúbic.

Cinquè. Les centrals nuclears i altres instal·lacions i estructures destinades a la producció o a la transformació d'energia elèctrica: la base del gravamen s'ha de constituir amb la potència nominal, expressada en megawatts. El tipus de gravamen és de 5.000 pessetes per megawatt a les centrals nuclears, i de 2.500 pessetes per megawatt a les altres instal·lacions.

Sisè. Les instal·lacions i les estructures destinades al transport o al subministrament d'energia elèctrica, d'acord amb la tarifa següent:

a) Entre 26 i 110 quilowatts: 0,1 pessetes per metre.

b) Entre 111 i 220 quilowatts: 0,5 pessetes per metre.

c) Entre 221 i 400 quilowatts: 1 pesseta per metre.

d) Més de 400 quilowatts: 4 pessetes per metre.

2. La quantitat màxima a ingressar pel subjecte obligat al pagament del gravamen no pot superar els 10.000.000 de pessetes, d'acord amb l'escala següent:

a) Fins a 500 milions de facturació: una quantia màxima d'1.000.000 de pessetes.

b) De 501 fins a 2.000 milions de facturació: una quantia màxima de 2.500.000 pessetes.

c) De 2.001 fins a 5.000 milions de facturació: una quantia màxima de 5.000.000 de pessetes.

d) Més de 5.001 milions de facturació: una quantia màxima de 10.000.000 de pessetes.

3. Si les empreses sotmeses al gravamen són afectades per un pla especial de protecció civil expressament destinat als riscos que en puguin derivar, la quantitat del gravamen es fixa en la llei de pressupostos de la Generalitat de manera que la recaptació prevista no superi els costos del pla esmentat, en l'elaboració del qual han d'ésser escoltades les empreses afectades. La resta de les empreses sotmeses al gravamen han de seguir el règim de quantificació establert per l'apartat 1.

Article 60

Exoneració del pagament

No es genera l'obligació del pagament del gravamen en relació amb:

a) Els elements patrimonials afectes a activitats desenvolupades directament per l'Estat, per la Generalitat, per les corporacions locals o per llurs organismes autònoms de caràcter administratiu. L'exempció no s'aplica si els esmentats ens actuen per mitjà d'empresa pública, privada o mixta o, en general, d'empreses mercantils, ni tampoc als organismes autònoms de caràcter industrial, comercial, financer o anàlegs.

b) Les instal·lacions i les estructures afectes a la producció de combustibles, de carburants o d'energia elèctrica, mitjançant la transformació de residus sòlids i líquids.

c) Les estacions transformadores d'energia elèctrica la tensió de les quals en el primari sigui igual o inferior a 25 quilowatts, i també les xarxes de distribució de tensió igual o inferior a 25 quilowatts.

d) Les instal·lacions de producció d'energia elèctrica incloses en el règim especial regulades per la Llei de l'Estat 40/1994, del 30 de desembre, d'ordenació del sistema elèctric nacional, en el capítol II, els articles 26 i següents, i el Reial decret 2366/1994, del 9 de desembre, de potència nominal inferior a 50 megawatts.

e) Les conduccions de gas propà i de gas natural canalitzat de pressió inferior a 36 quilograms per centímetre quadrat.

Article 61

Subjectes obligats al pagament

Són obligades a pagar el gravamen les persones físiques o jurídiques i les entitats que fan l'activitat a la qual són afectes els elements patrimonials enumerats en l'article 59.

Article 62

Meritació

1. El gravamen es merita el 31 de desembre de cada any natural en el qual s'hagin fet les activitats de risc que en determinen l'exigència.

2. Si les activitats es fan durant un període inferior a l'any, la quota es prorrateja en funció dels dies transcorreguts.

3. El que estableixen els apartats 1 i 2 s'aplica tant en els supòsits de cessament de l'activitat i desactivació dels elements patrimonials gravats com en els supòsits d'inici de l'activitat.

Article 63

Gestió

1. La gestió del gravamen correspon privativament al Departament d'Economia i Finances de la Generalitat de Catalunya.

2. Les persones físiques o jurídiques subjectes al gravamen són obligades a presentar declaració o, si escau, declaració-liquidació, en els termes i amb els models que s'estableixin per reglament.

3. El pagament del gravamen es pot periodificar i fraccionar en la forma que es determini per reglament.

Article 64

Determinació de la norma aplicable i habilitació en la llei de pressupostos

1. Les referències al Reial decret 886/1988, del 15 de juliol, i al Reial decret 952/1990, del 29 de juny, contingudes en aquesta secció, s'entenen fetes a les normes de l'Estat que les modifiquen en execució de les directives comunitàries en aquesta matèria, sempre que les esmentades normes hagin entrat en vigor el primer dia de l'any natural.

2. La llei de pressupostos pot modificar la definició de substàncies perilloses a efectes d'aquest gravamen, i també les normes que en determinen l'exigència o la quantia.

CAPÍTOL V

Relacions interadministratives

Article 65

Deure de col·laboració

La protecció civil a Catalunya forma una estructura integrada i totes les administracions tenen el deure de col·laborar-hi, recíprocament i amb lleialtat, en l'exercici de llurs competències respectives.

Article 66

Intercanvi d'informació

1. Totes les administracions s'han de facilitar mútuament la informació que requereixi l'eficax exercici de llurs funcions en matèria de protecció civil.

2. En especial, cada administració ha de comunicar a les altres administracions afectades els instruments de planificació que aprova: els estudis sobre recursos, serveis i tècniques de prevenció i intervenció que fa; els programes i les actuacions que desenvolupa en aquesta matèria; les previsions i els fets i les incidències que coneix i que poden causar una situació de risc o d'emergència, i l'activació i la desactivació dels plans. L'administració afectada pot, igualment, sol·licitar la informació corresponent.

Article 67

Assistència i auxili

1. L'Administració de la Generalitat ha de prestar assistència tècnica en matèria de protecció civil als municipis i a les altres entitats locals, especialment per a:

a) La formació del personal tècnic i del personal de protecció civil.

b) La realització de campanyes informatives i de preparació de la població.

c) L'elaboració dels plans de protecció civil, i en particular l'estudi i l'inventari de riscos i el catàleg de recursos i serveis mobilitzables.

2. L'Administració de la Generalitat ha de prestar, si cal, auxili a la intervenció de les entitats locals per a combatre emergències. L'auxili es canalitza per mitjà dels centres de coordinació operativa i es presta a requeriment de l'alcalde director o directora del pla activat o per iniciativa del conseller o consellera de Governació, i consisteix a fer disponibles els mitjans personals i tècnics i a prestar el suport logístic necessari.

Article 68

Audiència prèvia

1. Les actuacions d'una administració que poden afectar les competències d'una altra en matèria de protecció civil requereixen l'audiència prèvia de l'administració afectada.

2. Si la naturalesa de l'actuació ho permet, l'audiència consisteix en la sol·licitud d'un informe previ, que no té valor vinculant, llevat que la legislació específica aplicable estableixi el contrari.

Article 69

Convenis

L'Administració de la Generalitat i les entitats locals poden establir convenis per a col·laborar en les tasques de protecció civil en els terrenys tècnic, econòmic i administratiu per mitjà d'actuacions i programes d'interès comú, especialment per a fer estudis i activitats de formació, concretar formes i mecanismes d'assistència a la planificació, realitzar obres i infraestructures previstes en els plans i rehabilitar serveis i infraestructures danyats per catàstrofes i calamitats.

Article 70

Coordinació

El Govern pot, per mitjà dels instruments de planificació que ha d'aprovar segons aquesta Llei, dictar instruccions per a la coordinació dels plans locals de protecció civil i dels centres locals de coordinació operativa. La necessària coordinació operativa amb les autoritats de l'Estat s'exerceix ordinàriament per mitjà del Centre de Coordinació Operativa de Catalunya (Cecat).

Article 71

Substitució

1. Si, en els supòsits previstos per l'apartat 2, una entitat local no fa l'actuació a què obliga la llei, l'Administració de la Generalitat pot substituir-la, amb el requeriment previ del conseller o consellera de Governació. Si després de transcorregut un mes des del requeriment no s'ha portat a terme l'actuació requerida i no se n'han justificat prou els motius, el conseller o consellera de Governació ha de declarar-ne l'incompliment i adoptar la resolució d'execució subsidiària, a costa de l'entitat local que hi és obligada. No cal deixar transcórrer el termini d'un mes des de la formulació del requeriment si l'actuació requerida és urgent i si, en el cas que no es faci, es poden posar en perill persones i béns o es pot agreujar la situació de risc.

2. És procedent la substitució en els casos en què l'entitat local no faci les actuacions següents:

a) Aprovar els plans obligatoris de protecció civil.

b) Modificar els plans aprovats, si la modificació és una condició per a llur homologació o si és exigida per circumstàncies sobrevingudes.

o per la modificació dels plans superiors en els quals s'integra.

c) Activar els plans corresponents de protecció civil si se'n produeixen els pressupòsits.

CAPÍTOL VI Infraccions i sancions

Article 72 Infraccions molt greus

1. Són infraccions molt greus en matèria de protecció civil les conductes consistents a:

a) No adoptar els plans d'autoprotecció preceptius i de sotmetre'ls, si és procedent, a l'aprovació de l'autoritat competent i a la posterior homologació de la Comissió de Protecció Civil de Catalunya, d'acord amb l'article 7, dins els terminis establerts per reglament.

b) No modificar, actualitzar i revisar els plans d'autoprotecció en els supòsits en què sigui procedent, d'acord amb l'article 19.3, dins els terminis que s'estableixin per reglament.

c) Impedir i obstaculitzar la inspecció dels recursos i serveis afectes als plans per l'autoritat competent de protecció civil, d'acord amb l'article 25.

d) Impedir la requisició i l'ocupació temporal dels béns, de les instal·lacions i dels mitjans ordenades per l'autoritat competent de protecció civil, d'acord amb l'article 10.

e) Negar-se a transmetre, els mitjans de comunicació social, els avisos, les instruccions i les informacions que ordenin les autoritats competents de protecció civil, d'acord amb l'article 11.

f) No comunicar a les autoritats de protecció civil, qui hi sigui obligat, les previsions i els incidents que puguin donar lloc a l'activació dels plans de protecció civil, i no comunicar l'activació dels plans d'autoprotecció, d'acord amb l'article 28.

g) No mobilitzar un recurs o un servei afectes a un pla de protecció civil activat i requerits per l'autoritat competent de protecció civil o els seus delegats.

2. Tenen la consideració d'infraccions molt greus les infraccions greus comeses per una persona o una entitat sancionades en els dos anys anteriors per una infracció greu o més d'una.

3. Tenen la consideració d'infraccions molt greus les infraccions greus comeses durant la situació d'activació d'un pla de protecció civil i que hagin posat en perill la vida o la integritat de les persones o que hagin augmentat la situació de greu risc col·lectiu o les conseqüències de la catàstrofe o la calamitat pública.

Article 73 Infraccions greus

1. Són infraccions greus en matèria de protecció civil les conductes consistents a:

a) No respectar les instruccions dictades per l'autoritat de protecció civil competent en situacions d'activació d'un pla o d'una emergència declarada.

b) Incomplir, els centres, els establiments i les dependències, les obligacions derivades dels plans de protecció civil, i també no executar aquests plans i incomplir les mesures de seguretat i de prevenció.

c) Negar-se a fer les prestacions personals ordenades per l'autoritat de protecció civil competent en situacions d'activació d'un pla.

d) No respectar les mesures de prevenció i de minimització de l'impacte d'eventuals catàstrofes i calamitats públiques, establertes per la legislació sectorial específica, i adoptar-les activament, si s'hi és obligat.

e) No acudir a l'ordre de mobilització les persones adscrites als serveis associats al pla i els membres de les associacions del voluntariat de protecció civil de la localitat afectada per l'activació d'un pla o d'una emergència declarada en el lloc indicat per aquest o per l'autoritat competent de protecció civil.

f) Denegar la informació necessària per a la planificació de protecció civil, a requeriment de l'autoritat competent de protecció civil, d'acord amb l'article 27.

g) No realitzar les obres necessàries per a la protecció civil indicades en els plans corresponents.

h) No comunicar al centre de coordinació operativa d'àmbit superior l'activació d'un pla de protecció civil.

i) No assistir, els directors o directores dels plans d'autoprotecció, a les convocatòries i a les compareixences a les quals siguin cridats per les autoritats de protecció civil, llevat de causa justificada.

j) No comunicar, els directors o directores dels plans d'autoprotecció, qualsevol circumstància o incidència que afectin la situació de risc coberta pel pla o l'operativitat dels recursos i els serveis establerts per a combatre-la.

k) Demanar o intentar obtenir contraprestacions, donatius o recompenses econòmiques o materials per la prestació de serveis en els casos en què aquesta Llei no ho permet.

l) Obstaculitzar, sense arribar a impedir-ho, la requisició i l'ocupació temporal dels béns, de les instal·lacions i dels mitjans ordenades per l'autoritat competent de protecció civil, i també obstaculitzar el compliment de les ordres i les instruccions emanades de les autoritats de protecció civil en situacions d'activació de plans.

2. Tenen la consideració d'infraccions greus les infraccions lleus comeses per una persona o una entitat sancionades en els dos anys anteriors per una infracció lleu o més d'una.

3. Tenen la consideració d'infraccions greus les infraccions lleus comeses durant la situació d'activació d'un pla de protecció civil i que hagin posat en perill la vida o la integritat de les persones o que hagin augmentat la situació de greu risc col·lectiu o les conseqüències de la catàstrofe o la calamitat pública.

4. Les infraccions greus comeses per membres de les associacions de voluntaris i voluntàries de protecció civil poden comportar, a més, la baixa forçosa de la respectiva associació.

Article 74 Infraccions lleus

Són infraccions lleus en matèria de protecció civil les conductes consistents a:

a) Portar, els voluntaris o voluntàries de protecció civil, les insígnies i els distintius establerts per reglament en els casos i en les condicions en què no en sigui autoritzat l'ús.

b) Denegar als ciutadans i ciutadanes la informació que requereixin sobre els riscos col·lectius previstos en els plans i sobre les mesures adoptades de protecció civil.

c) No seguir o no respectar les mesures i les instruccions disposades per l'autoritat de protecció civil en els simulacres.

d) No acudir, els membres dels serveis afectats, d'acord amb l'article 56.2.b, als llocs respectius seguint l'ordre de mobilització en el cas de simulacre.

e) Denegar informació als ciutadans i ciutadanes sobre aspectes de la planificació de protecció civil que els afectin de manera directa.

Article 75 Sancions

1. Les infraccions molt greus són sancionades amb una multa de fins a 100.000.000 de pessetes. A més, pot ésser ordenada la clausura temporal del local, del centre o de la instal·lació, o la suspensió temporal de les activitats de risc.

2. Les infraccions greus són sancionades amb una multa de fins a 25.000.000 de pessetes.

3. Les infraccions lleus són sancionades amb una multa de fins a 1.000.000 de pessetes.

Article 76 Competències sancionadores

1. La potestat sancionadora correspon als municipis i a l'Administració de la Generalitat, en els termes establerts per aquest article, d'acord amb l'àmbit del pla afectat per la conducta constitutiva d'infracció.

2. La competència per a imposar les sancions correspon:

a) Als alcaldes o les alcaldes dels municipis de menys de vint mil habitants, fins a un límit de 2.000.000 de pessetes.

b) Als alcaldes o les alcaldes dels municipis de més de vint mil habitants, fins a un límit de 10.000.000 de pessetes.

c) Al conseller o consellera de Governació, fins a un límit de 25.000.000 de pessetes.

d) Al Govern de la Generalitat, fins a 100.000.000 de pessetes.

3. Els límits a què es refereix l'apartat 2 s'entenen referits a les quanties màximes per a sancionar infraccions molt greus. Les infraccions greus són sancionades per cada òrgan amb una quantia màxima que ha de representar el 50% del límit que li correspon per infraccions molt greus, i les infraccions lleus, amb una quantia màxima que ha de representar el 10% d'aquest mateix límit.

4. En el cas que la comissió duna infracció greu o molt greu que correspongui sancionar a l'alcalde hagi causat un risc especial o bé alarma social, la potestat sancionadora pot ésser exercida pel conseller o consellera de Governació o pel Govern, a sol·licitud de l'alcalde o per iniciativa pròpia, amb l'audiència prèvia de l'alcalde.

5. La clausura temporal del centre o la instal·lació i la suspensió temporal de l'activitat poden ésser ordenades només pel conseller o consellera de Governació i pel Govern, per iniciativa pròpia o a instàncies de l'ajuntament corresponent.

Article 77 Reglament sancionador

Per a la tramitació de les sancions establertes per aquesta Llei s'aplica el règim sancionador general de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera

El Pla de salvament marítim de Catalunya

1. El Govern de la Generalitat ha d'aprovar el Pla de salvament marítim de Catalunya, a proposta dels departaments de Governació, de Política Territorial i Obres Públiques i de Medi Ambient, el contingut del qual ha de permetre'n la integració en els plans d'àmbit extracomunitari.

2. El Pla de salvament marítim ha de tenir com a objectius:

a) Coordinar l'actuació dels diferents mitjans capaços de fer operacions de recerca, de salvament de vides humanes i de lluita contra la contaminació marina, tant els pertanyents a les administracions públiques catalanes com els d'institucions públiques i privades.

b) Potenciar els mitjans de salvament i la lluita contra la contaminació marina i formar el personal especialitzat.

Segona

Centrals nuclears

1. L'emergència per risc de radioactivitat produïda per la possibilitat d'accidents en centrals nuclears de potència resta exclosa de l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei, d'acord amb l'article 1, atès que té el caràcter d'emergència «de interès nacional», segons la legislació de l'Estat.

2. No obstant el que disposa l'apartat 1, les centrals nuclears de potència resten subjectes al gravamen regulat per aquesta Llei, atès que tenen elements patrimonials situats en el territori de Catalunya que es troben afectes a activitats que poden originar l'activació de plans de protecció civil, d'acord amb el que estableix l'article 58.1, i que l'activació d'aquests plans comporta la incorporació de mitjans de la Generalitat.

Tercera

Els municipis afectats per riscos

Els municipis afectats per risc nuclear i per altres riscos que comportin l'aprovació dels plans corresponents han de disposar, d'acord amb les administracions competents per raó de la matèria, d'un únic pla municipal que coordini i unifiqui totes les actuacions derivades dels diferents riscos.

Quarta

Els plans d'autoprotecció

Pel que fa als plans d'autoprotecció, les facultats atorgades a les autoritats de protecció civil s'entenen sens perjudici de les que corresponen als departaments de la Generalitat altres que el de Governació, d'acord amb la legislació sectorial vigent.

Cinquena

Actualització dels gravàmens

Els gravàmens establerts per aquesta Llei queden fixats a partir de l'entrada en vigor d'aquesta, a efectes de referència, i han d'ésser actualitzats anualment l'1 de gener de cada any natural, afegint-hi la suma corresponent a la quantitat de referència més la suma corresponent a l'increment dels preus segons l'índex de preus al consum, o qualsevol altre índex que el substitueixi, de l'any anterior.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

1. Els plans de protecció civil aprovats abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'han d'adequar al que estableix aquesta en el termini d'un any a partir de la data de l'entrada en vigor.

2. El Reglament a què es refereix l'article 20.2 s'ha d'aprovar en el termini d'un any a partir de la data de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

3. El Govern ha d'aprovar el Mapa de protecció civil a què es refereix l'article 12, amb l'informe previ de la Comissió de Protecció Civil de Catalunya, en el termini màxim d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

4. Els plans de protecció civil establerts per aquesta Llei i els programes d'activitats per als centres escolars s'han d'elaborar dins el termini de dos anys a partir de la data de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

5. En el termini de dos anys a partir de la data de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha de promoure la unificació de les diferents organitzacions de voluntaris i voluntàries que hi ha a Catalunya relacionades amb qüestions de seguretat i protecció amb les associacions de voluntaris i voluntàries de protecció civil que estableix aquesta Llei, als efectes de coordinar i optimitzar les inquietuds socials en aquesta matèria.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Queden derogades totes les disposicions legals o reglamentàries en allò que s'oposi a aquesta Llei o que la contradigui.

DISPOSICIÓ FINAL

Es faculten el Govern de la Generalitat i, si escau, el conseller o consellera de Governació per a fer el desplegament reglamentari d'aquesta Llei.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertorqui la facin complir.

Palau de la Generalitat, 20 de maig de 1997

JORDI PUJOL

President de la Generalitat de Catalunya

XAVIER POMÉS I ABELLA
Conseller de Governació

(97.136.024)

RESOLUCIÓ

de 28 d'abril de 1997, sobre adjudicació de beques de l'Institut d'Estudis Autònoms per a la recerca sobre les autonomies de països estrangers.

Atesa la proposta presentada per l'Institut d'Estudis Autònoms referent a la concessió de beques per a la recerca sobre les autonomies de països estrangers en resolució del concurs convocat per una Resolució de 17 de gener de 1997,

RESOLC:

—1 S'aprova la Resolució de 24 d'abril de 1997 de la Comissió tècnica del concurs, sobre con-

cessió de beques per a la recerca sobre les autonomies de països estrangers.

—2 Que l'acord esmentat es publiqui al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* com a annex a aquesta Resolució.

Barcelona, 28 d'abril de 1997

XAVIER TRIAS I VIDAL DE LLOBATERA
Conseller de la Presidència

ANNEX

Acta de concessió de beques per a la recerca sobre les autonomies de països estrangers

En data d'avui s'ha constituït la Comissió tècnica nomenada per l'Institut d'Estudis Autònoms per adjudicar les beques per a la recerca sobre les autonomies de països estrangers (convocatòria del DOGC núm. 2321, de 31.1.1997), presidida pel director de l'Institut, senyor Antoni Bayona, i integrada per les persones següents:

El doctor Enoch Albertí i Rovira, catedràtic de dret constitucional de la Universitat de Barcelona.

La doctora Montserrat Cuchillo i Foix, professora de dret administratiu de la Universitat Pompeu Fabra de Barcelona.

La doctora Marta Franch i Sagner, professora de dret administratiu de la Universitat Autònoma de Barcelona.

El senyor Ramon Riu i Fortuny, subdirector general de Qüestions Constitucionals del Gabinet Jurídic Central de la Generalitat de Catalunya.

La Comissió ha examinat les sol·licituds presentades i ha deliberat sobre els mèrits i les condicions de cada aspirant i sobre l'interès dels temes proposats en relació amb la finalitat de la convocatòria, i per unanimitat ha decidit concedir les beques següents:

La senyora Laia Bonet i Rull, per realitzar el treball "La protecció dels espais naturals en el sistema alemany", que durà a terme a la Universitat de Tübingen, sota la direcció del professor Michael Ronellenfitsch i la supervisió del professor Enric Argullol, durant 9 mesos a partir del gener de 1998. L'import de la beca és d'1.935.000 pessetes brutes.

El senyor Miquel Àngel Cabellos i Espiérrez, per realitzar el treball "Estructura composta de l'Estat i drets dels ciutadans: el cas alemany", que durà a terme al Max-Planck-Institut für Ausländisches Öffentliches Recht und Völkerrecht de Heidelberg, sota la direcció del professor Jochen Frowein i la supervisió del professor Miguel Àngel Aparicio, durant 9 mesos a partir del setembre de 1997. L'import de la beca és d'1.935.000 pessetes brutes.

La senyora Judith Gifreu i Font, per realitzar el treball "L'estructura administrativa britànica i les seves repercussions en el sistema de planejament urbanístic", que durà a terme a la Universitat College de Londres, sota la direcció del professor Jeffrey Jowell i la supervisió del professor Manuel Ballbé, durant 3 mesos a partir del juliol de 1997. L'import de la beca és de 645.000 pessetes brutes.